

DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Ben aviat i sense temps material de tenir una visió profunda del funcionament i de la gestió que es duu a terme a la Diputació de Barcelona, el nou equip de govern i el ple hauran d'elaborar i aprovar el pressupost per al proper any 2012. Un pressupost en el qual, **si totes i tots no ho evitem, hi haurà una important tisorada** que ens afectarà a nosaltres, com a treballadores i treballadors, i també al conjunt del territori i de la ciutadania de la província, a la qual la Diputació presta servei.

La Diputació de Barcelona arrossega actualment un important deute, en haver incrementat les despeses financeres gairebé un 40%, fet que podria comprometre de manera important el servei públic que la corporació ha de prestar a la ciutadania. Aquesta situació és paradoxal, tenint en compte que **en la darrera legislatura, la despesa en assessors, càrrecs de confiança, retribucions i formació de personal polític, va augmentar**, coincidint el seu màxim de despesa amb els anys de l'apogeu de la crisi econòmica (i, per tant, de la disminució dels ingressos). Sembla evident, doncs, que la política de despesa duta a terme per a atreure el (presumpte) "talent" de (presumptes) grans gestors públics ha estat un rotund fracàs, i no ha servit més que per a malbaratar diner públic. Aquesta ingent despesa supèrflua tampoc no ha servit per a garantir el predomini de l'interès públic en l'antiga Caixa Provincial de Barcelona (actual CatalunyaCaixa), la qual es troba en una situació financera molt compromesa, alhora que remunera els seus directius amb sous de fins a 800.000€ anuals.

Actualment la Diputació de Barcelona té, a banda dels 51 diputats i diputades electes que configuren el Ple, **47 persones eventuais (assessors polítics), 67 alts càrrecs (Coordinadors, Gerents, Directors de Serveis... la gran majoria dels quals han estat funcionaritzats)**, els quals sumen una remuneració de 10.909.774,72€. A més, hi ha 97 tècnics assessors, 77 secretàries d'alts càrrecs, 12 secretàries de Presidència i 6 alts funcionaris homologats estatals en llocs de responsabilitat, a més d'haver-se multiplicat el nombre de caps d'oficines i de servei, amb 383 places de lliure designació (aproximadament el 10% de la plantilla fixa). Han creat **una estructura extremadament jeràrquica, sobredimensionada per dalt en detriment del personal de base**, la qual fa augmentar irracionalment la despesa de personal. És una bona oportunitat per revisar l'organització, la despesa i **garantir una ocupació pública**

digna i de qualitat, capaç d'oferir els serveis públics que els municipis i la ciutadania es mereixen.

L'exercici de la política hauria de ser èticament modèlic i cívicament exemplar, front a la desafecció i la indignació existent, ningú no s'hauria d'acostar a la política per guanyar més diners ni per tenir feina. Per això causa alarma **que les remuneracions dels càrrecs electes es decideixin per votació i de manera unilateral entre les pròpies persones interessades**. És necessari una taula de retribucions homologada. A manca d'un marc legal, l'Associació de Municipis de Catalunya fa unes recomanacions orientatives d'uns salaris mínims i màxims anuals, essent el màxim de 92.290,3€. El cert és que en l'actualitat **la retribució del president de la Diputació de Barcelona excedeix amb escreix aquest màxim**.

Segons les retribucions bàsiques establertes pels pressupostos oficials (uns 11.000€ anuals pels nivells E i uns 31.000€ pel nivell A), els ingressos més alts no haurien de ser superiors a 2,8 vegades més dels ingressos d'aquells que cobren menys. Però si observem els sous de determinats alts càrrecs, a l'entorn de 100.000€ anuals, o del mateix president de la Diputació de Barcelona amb 128.581,88€ enguany, trobem que aquestes retribucions multipliquen per 9 i 11,7 vegades el sou dels treballadors i treballadores de les categories laborals més baixes.

Nosaltres, com a treballadors i treballadores públiques tenim l'obligació de vetllar per una administració pública de qualitat, **al servei dels ciutadans i ciutadanes i no dels interessos dels aparells dels partits polítics**. Partint d'aquesta base, ens sembla assenyat recomanar a l'equip de govern entrant concentrar els seus esforços d'estalvi **allà on aquesta corporació clarament no ha vetllat per la consecució de l'interès públic**. Així, doncs, proposem a l'equip de govern els següents criteris per a l'execució del projecte de pressupost:

- o Una reducció de **l'estructura d'alts càrrecs i d'assessors de designació política**.
- o Una reducció dràstica dels sous del personal polític, alts càrrecs i assessors, i una **regulació estricta de les retribucions i despeses** de càrrecs polítics i de lliure designació.

- o La **prohibició de rebre dos sous, ni pensió i sou** –siguin públics o privats—així com rebre **dietes i altres compensacions per despeses de representació** quan tinguin un sou en dedicació exclusiva.
- o Una disminució dels **encàrrecs d'estudis, projectes o plans a consultores externes**, atès que molts d'ells poden ser assumits amb recursos interns.
- o L'eliminació de totes les **despeses supèrflues vinculades a protocol, imatge, representació, viatges i formació** d'alt nivell per a personal polític, alts càrrecs i assessors de designació política.
- o L'eliminació de les **subvencions i dels ajuts, directes o indirectes, a partits polítics, organitzacions sindicals i empresarials** (patronals i cambres de comerç), incloent-hi les transferències a fundacions o altres entitats vinculades a aquestes.
- o L'eliminació de la **precarietat laboral** a la Diputació i els ens que en depenen, tot consolidant les places del **personal de base que es troba en situació d'interinitat**, així com la **generació d'ocupació digna i estable**.
- o La **recuperació i actualització immediata del nostre poder adquisitiu**, amb la restitució dels diners perduts per la retallada salarial derivada del "decretazo".
- o La **reducció de les desigualtats salarials** actualment existents a la Diputació.
- o La negociació amb els representants sindicals del **Capítol 1 del pressupost** de la Diputació.
- o La reconsideració de les mesures aprovades en el **Pla de Racionalització, Estalvi i Eficiència** de la Diputació de Barcelona, i la **renegociació íntegra** d'aquestes amb els representants sindicals.

Així mateix, els encoratgem a

- o Que els increments retributius aprovats unilateralment pels càrrecs electes **mai no superin l'IPC de Catalunya**.
- o Restringir al màxim l'**acumulació de càrrecs en institucions diferents** i de designació indirecta.
- o Que els polítics i càrrecs de confiança que rebin remuneracions il·legítimes siguin **cessats i obligats a retornar totes les retribucions** que haguessin rebut en l'exercici del càrrec.
- o Vetllar per l'interès públic en tots aquells **casos de corrupció en què siguin involucrats càrrecs polítics**

d'aquesta corporació, a fi i efecte que es retornin els diners.

Totes aquestes mesures es justifiquen per aconseguir **una transparència i responsabilitat en la dedicació als afers públics**, i perquè des de qualsevol punt de vista resulta contradictori i vergonyós que s'aprovin i s'implementin retallades salarials, en les pensions i prestacions públiques, que s'exigeixin esforços econòmics a les famílies, mentre, alhora, els responsables d'administrar els recursos públics decideixen unilateralment **uns emoluments que a inicis de la legislatura passada sovintejaven en molts casos increments del 30 i el 40%**.

La persistència d'una situació d'estancament econòmic, amb un nivell d'atur involuntari molt alt i sense precedents, amb tots els drames personals que s'hi deriven en forma de desnonaments, necessitats quotidianes no cobertes per a un segment creixent de la població, etc, afecta de manera important la cohesió social. La disposició de menys recursos, derivada de la disminució d'ingressos que ha patit la corporació, ens obliga a una política de despesa que prioritzi **la lluita des del món local contra el deteriorament de les condicions de vida de les capes populars**. Això fa necessari i raonable disminuir les despeses representatives, evitar cobraments simultanis de complements, dietes, etc, i reduir les retribucions més altes, **aquelles que perceben els diputats i diputades, assessors i personal de confiança**, així com **també les assignacions als grups polítics** de la Diputació de Barcelona. Els estalvis aconseguits per aquesta via han de destinar-se a **despeses socials, que avui són més –i no menys—necessàries que mai**.

A LA DIPUTACIÓ, OCUPACIÓ DIGNA I ESTABLE !

DEFENSEM ELS SERVEIS PÚBLICS I LA DESPESA SOCIAL !

NI UN PAS ENRERE EN LA DEFENSA DEL PODER ADQUISITIU I DELS LLOCS DE TREBALL !

Secció sindical de la CGT a la Diputació de Barcelona

Juliol de 2011